

ARGUMENT BEREŠIT (ISUS U POSTANKU?)

Tzv. „**Argument Berešit**“ (od hebrejske riječi בְּרֵאשִׁית – **berešit**, „u početku“) veoma je popularan u pojedinim mesijanskim i apologetskim krugovima, ali sa lingvističkog i egzegetskog stanovišta nema čvrst temelj. To je prva riječ u Bibliji, a neki vjeruju da sadrži tajnu poruku o Hristovom raspeću. Teorija ide ovako: hebrejska slova imaju posebna značenja, a kada ispitate značenje šest slova u berešitu (bejt-reš-alef-šin-jud-tav) formiraju rečenicu: „Sin Božji je uništen svojom rukom na krstu.“

Ovaj argument je lako opovrgnuti jednostavnim dokazivanjem da se zasniva na **naknadnom učitavanju značenja u tekst (eisegeza)**, a ne na pravilima hebrejskog jezika.

1. Hebrejske riječi se ne tumače rastavljanjem na drugačije riječi

Prva riječ Biblije glasi: בְּרֵאשִׁית (**berešit**)

Njeno značenje je jednostavno: „**U početku**“ ili „**Na početku**“. To je jedna jedinstvena riječ.

Zagovornici „Berešit argumenta“ rade nešto sasvim drugo:

- ב = u
- ראש = glava
- אש = vatra
- בר = sin
- ברית = savez
- שית = postaviti
- itd.

Zatim od mnoštva mogućih podjela biraju samo one koje odgovaraju njihovoj unaprijed zamišljenoj poruci. To nije način na koji funkcioniše hebrejski jezik. Po istoj metodi možete gotovo svaku dužu hebrejsku riječ rastaviti na desetine različitih kombinacija.

2. Isti niz slova može dati mnogo različitih „skrivenih poruka“

Na primjer, riječ **berešit** može se rastaviti i ovako:

- בר = žito
- ראש = glava
- אש = vatra

- ית = nastavak
- אר = vidio

Od istih slova mogli bi „dokazati“: „Glava vidi vatru“ ili „Savez je postavljen“ ili „Sin je prvi“ ili desetine drugih poruka.

Ako jedna metoda proizvodi beskonačno mnogo međusobno kontradiktornih zaključaka, metoda nije pouzdana.

3. Ignoriše se gramatika

Tvrđnja „Sin Božji je uništen svojom rukom na krstu“ uopšte nije sadržana u gramatici riječi. Za takvu rečenicu bile bi potrebne:

- glagolske forme,
- padežni odnosi,
- subjekat,
- objekat,
- predlozi,
- vremenski oblik.

Ništa od toga ne postoji. Postoje samo ista slova koja se proizvoljno preslažu.

4. Korijeni nisu nezavisne riječi

Još jedna greška jeste pretpostavka da ako se tri slova pojavljuju unutar druge riječi, onda nose isto značenje. To nije tačno.

Na primjer, u našem jeziku riječ „**stolica**“ sadrži niz slova „sto“. Ali iz toga ne zaključujemo da stolica znači „mali sto“. Isto važi i za hebrejski.

Korijen riječi ne znači da riječ sadrži skrivenu rečenicu.

5. Nigdje u Bibliji ne postoji pravilo da treba ovako čitati tekst

Ni Isus, ni apostoli, ni proroci nikada ne tumače Pismo na ovaj način.

Kada Novi savez citira Postanje 1:1, uvijek ga razumije jednostavno: „U početku stvori Bog...“

Nikada „skrivena poruka prve riječi glasi...“

Da je Bog želio da prva riječ nosi tajnu poruku, očekivali bismo da je barem jedan biblijski pisac otkrije. To se ne događa.

6. To je svojstveno kabalističkom načinu tumačenja

Ovakva metoda mnogo više liči na kasniju jevrejsku kabalu nego na biblijsku

egzegezu. Kabala često rastavlja riječi, mijenja redoslijed slova, traži numeričke vrijednosti, izvodi skrivene poruke.

Biblijski pisci, međutim, tumače Pismo prvenstveno prema njegovom prirodnom značenju u kontekstu.

7. Biblija zaista sadrži proročanstva o Hristu – ali ne ovakva

Paradoks je što nema potrebe tražiti skrivene poruke kada Stari savez već sadrži jasna mesijanska proročanstva:

- Postanje 3:15
- Psalam 22
- Isaija 53
- Danilo 9
- Mihej 5:2
- Zaharija 12:10

Dakle, Biblija otvoreno govori o Mesiji. Ne treba izmišljati tajne kodove.

Kako sažeto odgovoriti u jednoj rečenici?

Argument Berešit nije dokaz skrivenog proročanstva, nego primjer proizvoljnog rastavljanja hebrejske riječi na manje djelove kojima se zatim pripisuju značenja koja gramatika i kontekst ne podržavaju. Istom metodom moguće je proizvesti gotovo bilo koju željenu poruku bilo gdje po hebrejskoj Bibliji..

Ovo je očigledno apsurdno jer znamo da tako jezici ne funkcionišu. Iz **berešit**, jedne obične riječi izvlači se cijela rečenica koju autor teksta nikada nije napisao.

Upravo je **lingvistički argument** (gramatika i način funkcionisanja hebrejskog jezika) najsnažnije pobijanje ovog „dokaza“. Čak i ako je zaključak koji zagovornici žele da dokažu (da je Hrist Mesija) u skladu s hrišćanskom vjerom, metod kojim pokušavaju doći do tog zaključka nije pouzdana egzegeza niti predstavlja bilo kakav valjan dokaz.